

Til lovforslag nr. L 239. Betænkning afgivet af Uddannelsesudvalget den 25. maj 1990

Betænkning

over

Forslag til lov om tilvejebringelse af lære- og praktikpladser

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til undervisnings- og forskningsministeren, som denne har besvaret skriftligt. To af udvalgets spørgsmål og ministerens besvarelse heraf samt en oversigt over antallet af praktikpladssøgende elever, udarbejdet af Undervisnings- og Forskningsministeriet, er medtaget som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker samtidig at understrege, at partiet langtfra betragter lovforslaget som tilstrækkeligt. SF mener ikke, at lære- og praktikpladsproblemet er løst med vedtagelsen af dette lovforslag.

SF betragter lovforslaget som en murbrækker for, at elever, der har gennemført basisåret, nu får ret til en praktikplads eller praktikpladskompenserende undervisning i henhold til lovens § 2, men SF tror ikke på, at loven i sig selv – kombineret med de mange initiativer, som er iværksat på baggrund af teknikerudvalgets forslag – sikrer et tilstrækkeligt antal praktikpladser. SF deler deror heller ikke den optimisme, der ligger i ministerens svar på udvalgets spørgsmål 8, jf. bilaget til betænkningen. SF håber selvfølgelig, at optimismen også holder til efteråret, når der skal ske en vurdering af, hvor

mange praktikpladssøgende der skal have praktikpladskompenserende undervisning.

SF frygter, at det regnestykke, som ligger til grund for ministerens optimisme i svaret på udvalgets spørgsmål 11, som er medtaget i bilaget til betænkningen, langtfra kommer til at holde stik, og at ganske mange unge skal have praktikpladskompenserende undervisning, hvilket ikke er realistisk at etablere i stort omfang.

Som det fremgår af ministerens besvarelse af spørgsmål 11, er en sådan undervisning meget dyr – både for arbejdsgiverne og staten – og når alle er enige om, at det er en nødløsning, burde Folketinget efter SF's opfattelse allerede nu have forhøjet arbejdsgiverbidraget til AER, hvorved de arbejdsgivere, der antager praktikelever, kunne præmieres, mens arbejdsgivere, der ikke gør det, kunne straffes økonomisk. Det er den form for »gulerod-pisk« princip, som SF også tidligere har talt for.

Under alle omstændigheder tror SF ikke, at problemet er løst med vedtagelsen af dette lovforslag. Det kan naturligvis anspore arbejdsgivere til at antage flere praktikelever, men som det fremgår af den oversigt over antallet af praktikpladssøgende elever, der er medtaget i bilaget, drejer det sig om ganske mange pladser, der skal skaffes mere i 1990 end tidligere år.

Endelig vil SF godt understrege problemet vedrørende de praktikpladssøgende fra 1989, som stadig er uden praktikplads. Som det fremgår af oversigten, var det pr. 1. februar 1990 5.807 eller 16,1 pct. For denne ganske store